

We zouden deze zondag, de zondag van de lezing van het woord van God kunnen noemen. In het boek Nehemia luistert het volk heel de voormiddag naar de voorlezing van het boek van de Wet, terwijl de levieten er uitleg bij geven, en de toehoorders zijn tot tranen toe bedroefd. Ze ervaren immers de grote afstand die er is tussen de woorden van de Schrift die zij beluisteren en hun eigen aardse leven. Er moet een feestelijke maaltijd aan te pas komen om het volk te troosten en zijn droefheid te laten omslaan in vreugde.

In het evangelie horen we het begin van het dubbelboek Lucas-Handelingen, waarin de gewijde auteur ons vertelt hoe betrouwbaar de gebeurtenissen zijn die hij gaat vertellen. Hij heeft ze vernomen *van ooggetuigen die vanaf het begin in dienst zijn getreden van het Woord* (Lc 1,2). Christenen zijn mensen “die in dienst zijn getreden van het woord”. Daarna vertelt Lucas het eerste optreden van Jezus, die in de kracht van de Geest als leraar optreedt in de synagoge van Nazareth, de plaats waar hij was grootgebracht. Als pratikerende jood neemt Jezus, volgens zijn gewoonte, de boekrol die hem wordt aangereikt en leest een stuk voor uit de profeet Jesaja. Er wordt aandachtig naar Hem geluisterd en aller ogen zijn gespannen op hem gevestigd. Het commentaar van Jezus op de tekst van Jesaja is kort en krachtig: “Het Schriftwoord dat ge zojuist gehoord hebt is vandaag in vervulling gegaan” (Lc 4,21). Jezus is de vervulling van de Schrift.

Het belang van de Schrift voor ieder christen, hangt samen met het feit dat we alleen via het woord van God toegang hebben tot Jezus. Daarom zei de heilige Hiëronymus: *“Wie de Schrift niet kent, kent Christus niet”*. Het is dus belangrijk voor ieder van ons dat wij de Schrift lezen. *“Lezen is een essentieel bestanddeel van een gezegend leven”*, hoorde ik een benedictijn ooit zeggen. Vandaar dat in de monastieke traditie de lezing zo’n voorname plaats inneemt. Van de woestijnvader Antonius staat geschreven dat hij geen kruimel van het geschrevene op de grond liet vallen. Alles wat hij las, onthield hij, zodat zijn geheugen de plaats innam van de boeken. Goed lezen is een kunst: het betekent dat je met liefde, met aandacht, en met de vrijheid van je persoonlijk engagement, blaast op de smeulende as van de tekst, tot de vlam weer gaat oplaaien. Zulke geduldige en volhardende lezing van

Gods woord is voedsel en drank voor de ziel. Heel de christelijke traditie spreekt van een parallelie tussen lezen en eten. Ook onze Eucharistie bestaat uit twee parallelle delen: de cultus van het woord en die van het brood. Beiden veronderstellen elkaar.

Na zijn doopsel in de Jordaan, waarbij “de Geest in lichamelijke gedaante als een duif” op Jezus neerdaalt (Lc 3,22), gaat Jezus “vervuld van de Heilige Geest” naar de woestijn (Lc 4,1) waar Hij door de duivel op de proef wordt gesteld. En vervolgens keert Hij “in de kracht van de Geest” terug naar Galilea (Lc 4,14). En wat een spannend moment, als het Mensgeworden Woord van God in de kracht van de Geest het woord van God voorleest dat vol is van de Heilige Geest! Er is onmiddellijk verbinding tussen de Geest in Jezus en de Geest in het woord. En als die verbinding tot stand komt – “nu, vandaag, *hodie*” – realiseert zich het Rijk Gods. Dan is de hemel verbonden met de aarde, dan worden de woorden vervuld en dan krijgt degene die leest de naam Theophiles, vriend van God.

De Heilige Geest is altijd een bewuste ervaring. Wie de Geest ontvangt krijgt de profetenmantel van Elia over zich heen gegooid en wordt met kracht bekleed. Lucas legt een duidelijke band tussen Jezus’ overwinning op de duivel in de woestijn, en de kracht waarmee Jezus als leraar optreedt in de synagoge van Nazareth. Hij is gezalfd met de Heilige Geest en ieder die oren heeft, beseft dat Hij over zichzelf spreekt als hij Hem hoort voorlezen. Elke goede lezing openbaart ons wie we zijn en verklaart onze identiteit. Wie niet leest, kent niet alleen Christus niet, maar evenmin zichzelf. En je hoeft niet veel te lezen, één enkel vers kan volstaan om je te laten volstromen met Heilige Geest. Dat ene vers bijvoorbeeld uit het Johannesevangelie: “*Naar wie zouden wij gaan, Heer, uw woorden zijn woorden van eeuwig leven*” (Jn 6,68)

br. Gueric ocso

abdij van Prébenoît